

[Lykketoff]

overfradragsret for en bestemt type udgifter, selv om det skal erkendes, at det er et meget, meget snævert område, man laver det på.

Vi er enige i hensigten. Vi er enige i, at der skal gives støtte til nogle ganske bestemte danske virksomheders indsats i de europæiske forskningsprojekter, men det er principielt en dårlig idé at indføre det som en fradragsret på mere end 100 pct. Det er principielt også en meget dårlig idé at lave skattefrihed for nogle bestemte tilskud, som man har fradragsret for. Man kan jo bare hæve tilskuddene, hvis man synes, det er den måde, man støtter en eksportudvikling bedst på. Det giver en mere fornuftig virkning.

Når man giver skattefrihed til personligt erhvervsdrivende for noget, de også har fradragsret for, kan man komme ud for, at nogle skatteydere får mere end 100 pct. dækning for en bestemt udgift, og det er lige så dødsdygt at have mere end 100 pct. dækning for nogle udgifter, som det er at beskatte nogle pensionister med mere end 100 pct. i modregning og skat. Den måde at behandle tingene på er ikke rimelig, og derfor skal man målrette det mere for at nå de hensigter, som vi er enige i: at fremme eksportudviklingen.

Om afskrivningsreglerne vil jeg godt gøre – lidt i forlængelse af det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde – den principielle bemærkning, at der var mellem skattereformpartierne, da vi sad og snakkede om det for to år siden, enighed i overskriftsform i hvert fald om to ting: Der var behov for en teknisk forenkling af afskrivningsreglerne, og det skulle ikke koste penge, det skulle ikke koste provenu, heller ikke på kort sigt.

Det forslag, regeringen er kommet med her, opfylder ikke den sidste del af målsætningen. Derfor synes jeg, det er et dårligt forslag, og vi kan under ingen omstændigheder støtte det, som det ligger.

Jeg vil godt sige, at for kommunernes vedkommende er der et særligt problem, når man lægger så stor vægt på at støtte eksporterhvervene over skatten: Man kommer til at dræne de kommunale kasser for mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ mia. kr., når man vælger denne metode. Da det først og fremmest er selskabsskat, kommunerne går glip af, er det bestemte kommuner med Københavns Kommune i spidsen, der bliver ramt uforholdsmæssigt kraftigt af, at man vælger den metode.

Jeg synes, der mangler i debatten – finansministeren får måske lejlighed til at kommentere det – en afklaring af, hvor regeringspartierne, hvor regeringen har tænkt sig dækningen for de ret store milliardbeløb, de vil anvende ekstra til erhvervslivet. Hvor skal de komme fra? Det synes jeg er et nok så interessant spørgsmål som, om der præcist og på den sidste decimal er balance ikke alene på statsfinanserne i det socialdemokratiske forslag, det har ingen bestridt, men også med hensyn til forbrugsvirkningen. Forbrugsvirkningen af den socialdemokratiske helhedsplan er under alle omstændigheder meget tæt ved at være neutral, selv om man vurderer omsætningsafgiften på obligationer til kun at have en femtedel forbrugsbegrænsende virkning i forhold til sit provenu. Det er vores forudsætning. Det er den vurdering, vi har lagt til grund selv. Alligevel er der tæt ved balance. Den balance mangler helt, så vidt jeg kan se, i regeringens foreløbige udspil. Vi har i hvert fald ikke hørt, hvordan den skal tilvejebringes.

Jeg var glad for at kunne konstatere i hr. Aage Frandsens bemærkninger på SFs vegne, at SF ligesom vi og med samme beklagelse som vi siger: En fuld social genopretning kan man ikke lave her og nu, fordi de økonomiske problemer, der er tårnet op foran os, er så store, at vi må nøjes med noget mere nødtørftigt, og så må vi lade resten komme i kraft af, at produktionen hen ad vejen stiger og giver os et større skattegrundlag. Det er jeg glad for at vi i hvert fald i hovedsagen er enige om, og det burde være en overskrift, som hele Folketinget kunne være enige om.

De, der har ansvaret for den meget store udhuling specielt af dagpenge og efterløn, der er sket de sidste fem år, burde efterhånden erkende, at hvis man skal have en rimelig harmonisk fordeling af goderne, samtidig med at vi gør en vældig kraftanstrengelse i fællesskab for at rette op på den økonomiske udvikling i det hele taget, så er tiden inde til denne nødtørftige, helt påtrængende sociale retfærdighedshandling. For Socialdemokratiet er det, som jeg har sagt nogle gange, uomgængelig nødvendigt, at der sker et gennembrud på dette område i sammenhæng med behandlingen af alle de problemer, vi har haft oppe i dag.